

□□□□□ □□□□□□□□ (Objectives)

சங்கப் புலவர்கள், அக்காலத்தில் மக்கள் வாழ்வியலில் நன்கறிந்திருந்த பொருட்களைக் கொண்டு, அரியாதவற்றை அறிவித்தற்கு, அறிந்தபொருள்களை ஆண்டுள்ளனர். சங்கத் தமிழர்கள் கடலியல் அறிவினை மிகச் சிறப்பாகப் பற்றிருந்தனர். இதனால் கடலும், கடல் சார்ந்த வாழ்வியலும் அவர்களிடையே இரண்டறக் கலந்திருந்தது. அவ்வகையில் திருவள்ளுவரின் கடலியல் அறிவுநுட்பம் குறித்தும், அதனைப் பாடலின் கருத்தினை விளக்குவதற்குப் பொருத்தமுறப் பயன்படுத்தியுள்ள பாங்கினைக் குறித்தும் விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

□□□□□□□□□□ (Hypothesis)

திருவள்ளுவர் நிலம், மண், நீர், மலை, கடல் முதலானவற்றின் இயற்கையியல் அறிவு கைவரப்பெற்றவர். அவரது இயற்கையியல் அறிவின் நுட்பம் திருக்குறளின் காட்சிப்பொருள் விளக்கத்திற்கு மட்டுமல்லாது, அறக்கருத்துரைக்கும் துணைபுரிந்துள்ளது பெருந்துணைபுரிந்துள்ளது எனப் பதே இக்கட்டுரையின் கருதுகோள் ஆகும்.

கருவிச்சொற்கள் (keywords)

கடல், பிறவிப்பெருங்கடல், நடுபெருங்கடல், காமக்கடல். நாமநீர்...

□□□□□□□□

சங்க இலக்கியங்கள் இன்றும் நிலத்தை நிற்பதற்குக் காரணம் அவை இயற்கை சார்ந்த வாழ்வியல் மரபுகளைக் கொண்டுள்ளமையே. சங்க கால வாழ்வியலில் இயற்கை மனித வாழ்க்கையின் எல்லாத் தளங்களிலும் நீக்கமற்ற நிறைந்திருந்தது. இயற்கையைத் தவிர்த்த வாழ்க்கையை அவர்களால் எஞ்ஞான்றும் மறையக் கொள்ள இயலவில்லை. இதன்பொருட்டே புலவர்கள் இயற்கைக்கு மிக முக்கியமான இடத்ததைத் தந்து பாடல்களைப் படதைத்தனர். இயற்கையியல் அறிவும், இயற்கையில் தோய்ந்த உள்ளமும் சங்கப் புலவர்கள் பெற்றிருக்க வேண்டிய அறிவுப்புலமாக இருந்துள்ளது. இவ்வாறு இயற்கையை மிகநுணுக்கமாகப் பதிவு செய்த புலவர்களை இன்றும் போற்றி நிற்கும் மரபினைக் காணலாம். சங்கச் சமீபத்தில் நிலவிய இயற்கையியல் அறிவும்,

Written by - - முனவரர் ப.சு. மஶ்வநீ தன் , உதவிப் பரோசிரியர் -தமிழியல் துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் , அண்ணாமலைநகர் -608002., தமிழ்நாடு, இந் தியா - Saturday, 03 November 2018 20:32 - Last Updated Saturday, 03 November 2018 20:36

இயற் கையியலின் வழி வளிப் படுத தப் பட ட பாடும்பொருள் தளமும் அற இலக கியங் களின் படபை பாக் கத் திற் கு அடிப் படபை அலகாக அமயைவில் லை. தய மயையான அறிவுரதைத் தரும் போக் கில் அமநைத் த அறநில களில் இயற் கையியல் அறிவு புலவர் களும் கு இரண்டாம் நிலையினதாகவே இருந் துள் ளது. இதனை மடமைற்றம் சயெயும் நோக் கில் அறிவுரை புகட் டுவதற் கும் இயற் கையை ஒரு கஶறாகப் படதைத் துக் காட் டியவர் திருவள் ளுவர் என பது அவரது நஶலின் வழி புலனாகக் காணலாம் . அறநில களில் தலயையனதாகத் திகழும் திருக் குறளில் இயற் கபைப் பொருட் களில் ஒன றான கடல் பற் றியும் அதனைப் பொருள் விளக் கத் திற் குக் கயையாண்ட திருவள் ளுவரின் அறிவுநுட் பம் குறித் தும் இக் கட டுரயில் விளக் கப் படுகின் றது.

0000 0000000000 00000000 000000

சங்கத் தமிழர்கள் நீ ரியல் அறிவுச் சிந்தனையை மிகச் சிறப்பாகப் பற்றி ருந் துள் ளனர் . மனித வாழ் வியலுக் கு மிக முக் கியத் தவேயான ஒன றாக நீ ர் அமநைத் திருப் பதனை அறிந் த தன் வழி, அதனைத் திறம் பட மலோண் மசெய் வதற் கும் , தவேபைப் படும் காலங் களில் அந் நீ ரதைத் தகேக் கி வதைத் துப் பயன் படுத் துவதற் குமான அறிவினகைக் கவைரப் பற்றி ருந் தனர் . இதபேன று சங்க மக் கள் வாழ் வில் கடலியல் வாழ் வு மிக முக் கியமான இடத் தினைப் பற்றி ருந் துள் ளது. நாம் வாழும் உலகம் கடலால் சஶழப் பட் டது. கடலும் கடல் சார் ந் த வாழ் வும் நயெத் தல் நிலமாகக் கருத் பப் பட் டு, கடலியல் சலெ வங் களைக் கொண் டு வாழும் வாழ் க் கை முறை சங்கத் தமிழர்கள் இடத் தில் பரெுவழக் காக இருந் துள் ளது. இதன் பொருட் டே பஶமிப் பரப் பில் பரெுமளவினதாக அமநைத் திருக் குக் கடலைப் பற் றி சங்கப் புலவர் கள் மிகச் சிறப் பாக அறிந் து வதைத் திருந் ததோடு, அதன் தன் மகையையும் , சிறப் புகளையும் , பரெுமகையையும் உணர் ந் திருந் து, பாடற் புனையில் கடலுக் குக் , கடல் சார் வாழ் வியலுக் குக் மிகச் சிறப் பான இடத் தினைத் தந் துள் ளனர் . நீ ர் உயிரினங் களின் வாழ் வியலில் இரண் டறக் கலந் து நிற் பது. உயிரின வாழ் க் கையின் வளர் ச் சிக் குக் , மானுடப் பயன் பாட் டுக் குக் பயன் தரும் நீ ர் , உயிரினங் களின் உடல் வளர் ச் சிக் குக் , உணவத் தவேகைக் குக் அத் தியாவசியமான ஒன றாக அமகைந் தது. அது உணவத் தவேயை நிறவை சயெ வதற் கு மஶலகாரணியாக அமயையும் திறத் தினைக் கருதியே,

“நீ ரின் றி அமயைத் து உலகனின் யார் யார்க் குக் வாநின் று அமயைத் து ஒழுக் கு” (குறள் . 20)

என்றும் குறித் தார் திருவள் ளுவர் . உணப் பவர் களும் குச் சிறந் த உணவாகவும் , உணவை உற் பத் தி சயெ வதற் குரிய முதன் மயையான மஶலப் பொருளாகவும் , உணவாகக் கஶடிய பொருட் களை உற் பத் தி சயெ வதற் குரிய முதன் மபைப் பொருளாகவும் அமகைந் த காரணத் தால்தான் ,

“துப் பார் க் குத் துப் பாய் துப் பாக் கித் துப் பார் க் கு துப் பாய் தஶஹம் மழை” (குறள் . 12)

என்றும் மழைநீ ரின் சிறப் பினைப் போற் றியுரதைத் தார் திருவள் ளுவர் .

நிலவால்கில் கிடகைக் குக் நீ ரை மழைநீ ர் , ஊற் றுநீ ர் , ஆற் றுநீ ர் என வகபைப் படுத் துவது பண்டயைரோ மரபாகும் . நிலப் பரப் பில் நீ ர் என பது தனித் து எங் கும் நிற் பது கிடயைத் து. நீ ரின் தன் மகைக் கறே றவகையில் அது நிறைத் திருக் குக் , தவேக் கியிருக் குக் , தகேக் கப் பட் டிருக் குக் இடத் தின் தன் மகைக் கறே றவகையிலான

